

СВОПНУ 8.14010102–11

(позначення стандарту)

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА»

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
(ВАРІАТИВНА ЧАСТИНА)

МАГІСТРА

(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

ЗІ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ

8.14010102 «КУРОРТНА СПРАВА»
(код і назва спеціальності)

НАПРЯМУ
ПІДГОТОВКИ

140101 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА»
(код і назва напрямку підготовки)

ГАЛУЗІ ЗНАНЬ

1401 «СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ»
(код і назва напрямку підготовки)

КВАЛІФІКАЦІЯ

МАГІСТР З КУРОРТНОЇ СПРАВИ,
ФАХІВЕЦЬ З САНАТОРНО-КУРОРТНОЇ
СПРАВИ
(назва кваліфікації)

Видання офіційне

ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА»

Івано-Франківськ 2011

СВОПНУ 8.14010102–11
(позначення стандарту)

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»

**Ректор Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника,
чл.-кор. НАН України,
д.ф.-м.н. професор**
_____ **Остафійчук Б.К.**

« ____ » _____ 2011 р.

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
(ВАРІАТИВНА ЧАСТИНА)

МАГІСТРА

_____ (назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

ЗІ _____ **8.14010102 «КУРОРТНА СПРАВА»**
СПЕЦІАЛЬНОСТІ _____ (код і назва спеціальності)

НАПРЯМУ _____ **140101 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА**
ПІДГОТОВКИ _____ **СПРАВА»**
_____ (код і назва напрямку підготовки)

ГАЛУЗІ ЗНАНЬ _____ **1401 «СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ»**
_____ (код і назва напрямку підготовки)

Івано-Франківськ 2011

Передмова

1. РОЗРОБЛЕНО

робочою групою ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

2. ЗАТВЕРДЖЕНО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ

Ухвалою Вченої ради ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (протокол № 8 від 27.09.2011 р.)

3. ВВЕДЕНО ВПЕРШЕ

4. РОЗРОБНИКИ СТАНДАРТУ

Клапчук В.М., д-р іст. наук, проф. ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (ПНУ);
Великочий В.С., д-р іст. наук, проф. (ПНУ), Мендела І.Я., канд. екон. наук (ПНУ), Польова Л.В., канд. пед. наук (ПНУ).

Цей стандарт не може бути повністю чи частково відтворений, тиражований та розповсюджений без дозволу ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».

ЗМІСТ

Вступ.....	6
1. Галузь використання.....	7
2. Нормативні посилання.....	8
3. Позначення та скорочення.....	9
4. Розподіл змісту варіативної частини освітньо-професійної програми та максимальний навчальний час за циклами підготовки.....	9
5. Варіативна частина змісту освітньо-професійної програми....	10
6. Вимоги до організації навчального процесу.....	10
Додаток А.....	11
Додаток Б.....	12
Додаток В.....	13
Додаток Г.....	14

СВОПНУ 8.14010102–11
(позначення стандарту)

ВСТУП

Освітньо-професійна програма варіативної частини (ОПП ВЧ) є державним нормативним документом, у якому визначається нормативний зміст навчання, встановлюються вимоги до змісту, обсягу й рівня освіти та професійної підготовки магістра зі спеціальності 8.14010102 «Курортна справа» напряму підготовки 140101 «Готельно-ресторанна справа».

Цей стандарт є складовою частиною системи стандартів вищої освіти ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та використовується при:

- розробленні відповідних навчальних планів і програм навчальних дисциплін та внесенні змін до них;
- розробленні інших складових галузевого стандарту освіти;
- визначенні змісту навчання у системі перепідготовки та підвищення кваліфікації;
- розробленні вищим навчальним закладом варіативної частини стандарту вищого навчального закладу.

СВОПНУ 8.14010102–11
(позначення стандарту)

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
(ВАРІАТИВНА ЧАСТИНА)
ПІДГОТОВКИ
МАГІСТРА

(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

За спеціальністю **8.14010102 «КУРОРТНА СПРАВА»**
(код і назва спеціальності)

Напряму **140101 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА»**
підготовки (код і назва напряму підготовки)

1. ГАЛУЗЬ ВИКОРИСТАННЯ

Цей стандарт поширюється на ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», де готуються фахівці освітньо-кваліфікаційного рівня

Магістра

(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

За спеціальністю **8.14010102 «КУРОРТНА СПРАВА»**
(код і назва спеціальності)

Напряму **140101 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА»**
підготовки (код і назва напряму підготовки)

Освітнього **Вища освіта**
рівня (назва освітнього рівня)

Кваліфікації **Магістр з курортної справи,**
фахівець із санаторно-курортної справи
(назва кваліфікації)

СВОПНУ 8.14010102–11
(позначення стандарту)

З узагальненим об'єктом діяльності	Середній та вищий рівень управління в організаціях готельного, ресторанного господарства при санаторно-курортної комплексах; науково-педагогічна діяльність
З нормативним терміном навчання	Після освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» – півтора року

(денна форма навчання)

(років, місяців)

Цей стандарт установлює:

- нормативний зміст навчання у закладах освіти, обсяг та рівень їх засвоєння у процесі підготовки відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики магістра зі спеціальності 8.14010102 «Курортна справа» напряму підготовки 140101 «Готельно-ресторанна справа»;
- перелік навчальних дисциплін підготовки спеціалістів;
- форму державної атестації;
- термін навчання.

Стандарт призначений для ліцензування та акредитації підготовки магістрів зі спеціальності «Курортна справа» за напрямом «Готельно-ресторанна справа».

Стандарт є основою для розроблення кожним вищим навчальним закладом варіативної частини за спеціальностями з урахуванням специфіки видів економічної діяльності та регіону.

2. НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цьому стандарті є посилання на такі державні та галузеві стандарти України:

- ДК - 003-2010. Національний класифікатор України: Класифікатор професій;
- ДК - 009-2010. Національний класифікатор України: Класифікація видів економічної діяльності;
- ГСВОУ «Освітньо-кваліфікаційна характеристика бакалавра з напрямку 140101 «Готельно-ресторанна справа», 2007 р.;

СВОПНУ 8.14010102–11

(позначення стандарту)

- ГСВОУ «Освітньо-професійна» програма підготовки бакалавра з напрямку 140101 «Готельно-ресторанна справа»; 2007 р., зі змінами 2010 р., 2011 р.

3. ПОЗНАЧЕННЯ ТА СКОРОЧЕННЯ

У даному стандарті застосовується такі скорочення назв циклів підготовки, до яких віднесено навчальні дисципліни:

- МВЗ – самостійного вибору навчального закладу;
- МВС – самостійного вибору студента.

4. РОЗПОДІЛ ЗМІСТУ ВАРІАТИВНОЇ ЧАСТИНИ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ ТА МАКСИМАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЧАС ЗА ЦИКЛАМИ ПІДГОТОВКИ

4.1. Освітньо-професійна програма підготовки магістра (варіативна частина) передбачає цикли:

- Дисциплін самостійного вибору навчального закладу;
- Дисциплін самостійного вибору студента.

4.2. Розподіл змісту програми підготовки магістра та навчальний час за варіативною частиною програм підготовки, максимальний навчальний час підготовки, кількість навчальних кредитів ЄКТС подано у таблицях 1 і 2 додатку А. Перелік навчальних дисциплін варіативної частини ОПП підготовки магістрів з напрямку 140101 «Готельно-ресторанна справа» за спеціальністю 8.14010102 «Курортна справа» на базі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр наведено у додатку Б. Діаграма структури навчання за спеціальністю 8.14010102 «Курортна справа» варіативної частини освітньо-професійної програми підготовки магістра наведено у додатку В.

4.3. Зміни варіативної частини даної ОПП відбуваються виключно за наказами ректора ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».

5. ВАРІАТИВНА ЧАСТИНА ЗМІСТУ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ

5.1. Варіативна частина ОПП підготовки магістра складається з дисциплін самостійного вибору вищого навчального закладу та вибору студента (додаток Г).

5.2. Типові програми навчальних дисциплін варіативної частини є невід’ємною складовою стандарту, затверджуються Вченою радою ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» має право збільшувати мінімальний час вивчення навчальних дисциплін варіативної частини ОПП підготовки магістра в межах загального навчального часу варіативної частини.

6. ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

- 6.1. Загальні вимоги, а також вимоги до кадрового, матеріально-технічного, навчально-методичного та інформаційного забезпечення підготовки магістрів у ВНЗ визначається нормативами для ліцензування та акредитації напряму підготовки, положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах.
- 6.2. ВНЗ повинен забезпечувати студентів і викладачів навчально-методичними матеріалами на паперових та електронних носіях, підручниками і навчальними посібниками, не менше ніж 20-ма найменуваннями періодичних видань за профілем підготовки студентів, доступом до електронних інформаційних ресурсів (у т.ч. через мережу Інтернет) у власній бібліотеці; корпоративними каталогами (спільно з бібліотеками провідних ВНЗ України та світу).
- 6.3. Виконання програм навчальних дисциплін у повному обсязі забезпечується матеріально-технічним оснащенням спеціалізованих лабораторій і кабінетів, що створюють умови для набуття студентами спеціальних компетенцій за спеціальністю 8.14010102 «Курортна справа» напряму підготовки 140101 «Готельно-ресторанна справа» та професійним спрямуванням.

Додаток А

Таблиця 1

**Загальний навчальний час за програмою підготовки магістра
з напрямку 140101 «Готельно-ресторанна справа»,
спеціальності 8. 14010102 «Курортна справа»**

Освітньо-кваліфікаційний рівень	Термін навчання за денною формою, роки	Максимальний обсяг, кредити ЄКТС
Магістр	1,5	90

Таблиця 2

**Розподіл змісту варіативної частини освітньо-професійної програми,
мінімальний та максимальний навчальний час за циклами
підготовки магістра за спеціальністю 8.14010102 «Курортна справа»
напряму підготовки 8.140101 «Готельно-ресторанна справа»
на базі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр**

Цикли підготовки	Мінімальний навчальний час за циклами (кредитів ЄКТС)	Максимальний навчальний час за циклами (кредитів ЄКТС)
1. Цикл дисциплін самостійного вибору навчального закладу (МВЗ), всього	21,5	21,5
2. Цикл дисциплін самостійного вибору студента (МВС), всього	6,0	6,0
Разом за циклами	27,5	27,5
Всього варіативна частина	27,5	27,5

СВОПНУ 8.14010102–11
(позначення стандарту)

Додаток Б

**Перелік навчальних дисциплін варіативної частини ОПП,
навчальний час на їх вивчення магістрів за спеціальністю
8.14010102 «Курортна справа»**

Назва навчальної дисципліни	Мінімальна кількість кредитів вивчення дисципліни
1	2
Цикл дисциплін самостійного вибору навчального закладу (шифр – МВЗ)	
МВЗ.01 Основи санаторно-курортної справи	3,0
МВЗ.02 Педагогіка вищої школи	3,0
МВЗ.03 Ділова іноземна мова	8,0
МВЗ.04 Територіальне планування курортів та курортних зон	3,0
МВЗ.05 Географія курортів світу	3,0
МВЗ.06 Вища школа і Болонський процес	1,5
<i>Разом за циклом</i>	<i>21,5</i>
Цикл дисциплін самостійного вибору студента (шифр – МВС)	
МВС.01 Управління персоналом	2,0
МВС.02 Основи бізнес-планування підприємств курортної сфери	2,0
МВС.03 Курортне господарство Галичини	2,0
<i>Всього за циклом</i>	<i>6,0</i>
Всього варіативна частина	27,5

Додаток В

ДІАГРАМА СТРУКТУРИ НАВЧАННЯ
за спеціальністю **8.14010102 «Курортна справа»** варіативної частини
освітньо-професійної програми підготовки магістра

І рік навчання			
Назва дисципліни	Кредити ЄКТС	1 півріч.	2 півріч.
МВ3.01 Основи санаторно-	3,0	3,0	0
МВ3.02 Педагогіка вищої школи	3,0	0	3,0
МВ3.03 Ділова іноземна мова	8,0	4,0	4,0
МВ3.04 Територіальне планування курортів та курортних зон	3,0	3,0	0
МВ3.05 Географія курортів світу	3,0	3,0	0
МВ3.06 Вища школа і Болонський	1,5	1,5	0
<i>Разом</i>	<i>21,5</i>	<i>14,5</i>	<i>7,0</i>
II рік навчання			
Назва дисципліни	Кредити	1 півріч.	
МВС.01 Управління персоналом	2,0	2,0	
МВС.02 Основи бізнес-планування	2,0	2,0	
МВС.03 Курортне господарство	2,0	2,0	
<i>Разом</i>	<i>6,0</i>	<i>6,0</i>	
Всього за I–II рік навчання	27,5	20,5	7,0

Додаток Г
Освітньо-професійні програми дисциплін варіативного циклу
з підготовки магістрів за спеціальністю
8.14010102 «Курортна справа»

МВЗ.01. ОСНОВИ САНАТОРНО-КУРОРТНОЇ СПРАВИ

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Клапчук В.М., завідувач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи, доктор історичних наук, професор.

ВСТУП

Предметом є особливості організації та функціонування курортів світу.

Міждисциплінарні зв'язки:

Географія курортів світу, Курортологія, Громадське будівництво, Проектування закладів готельно-ресторанного господарства, Громадські будівлі і споруди, Інженерне обладнання закладів готельно-ресторанного господарства, Будівельне право.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Створення та розвиток курортів на базі природних ресурсів.
2. Організаційно-правові основи створення та функціонування курортів.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – вивчення основних положень започаткування та діяльності у правовому полі курортів і курортних зон.

Завдання: Дати теоретичні знання з курсу «Основи санаторно-курортної справи», ознайомити з правовими основами організації та діяльності курортів, оздоровчих видів ресурсів.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- суть предмету;
- умови створення та розвиток курортів;
- шляхи використання природних лікувальних ресурсів;
- кліматолікування;
- бальнеолікування, гідролікування;
- пелоїдотерапія;

- організацію лікування та обслуговування на курортах;
 - економічне та фінансове забезпечення організації та функціонування курортів;
 - умови виділення санітарних охоронних зон курортів;
 - шляхи здійснення моніторингу і кадастру природних територій курортів;
 - менеджмент у сфері діяльності курортів та їх повноваження;
 - відповідальність за порушення законодавства про курорти та міжнародне співробітництво;
 - порядок забезпечення санаторно-курортними путівками окремих категорій осіб і членів їх сімей;
 - основні положення охорони громадського порядку в санаторно-курортних та інших зонах відпочинку громадян.
- вміти:**
- застосовувати окремі правові положення у конкретних випадках організації курортів.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. СТВОРЕННЯ ТА РОЗВИТОК КУРОРТІВ НА БАЗІ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ.

Тема 1. Загальні положення. Визначення термінів. Законодавство про курорти, його завдання та принципи державної політики у сфері курортної справи. Види курортів. Медичний профіль (спеціалізація) курортів. Природні лікувальні ресурси.

Тема 2. Створення та розвиток курортів. Підстава для створення курорту та клопотання про оголошення природних територій курортними. Забудова курортів та надання земельних ділянок для створення або розширення курорту. Розвиток курортів.

Тема 3. Використання природних лікувальних ресурсів. Використання природних територій для діяльності курортів. Виявлення, облік та надання у користування природних лікувальних ресурсів. Розробка родовищ підземних лікувальних мінеральних вод, лікувальних грязей та інших природних лікувальних ресурсів.

Тема 4. Кліматолікування. Особливості кліматолікування. Кліматичні чинники проведення рекреації. Аеротерапія. Геліотерапія. Таласотерапія. Мікротерапія. Лікувальні ефекти типів клімату.

Тема 5. Бальнео- та гідролікування. Загальна характеристика мінеральних вод України. Лікувальні фактори мінеральних вод. Класифікація мінеральних вод.

Тема 6. Пелоїдотерапія. Загальні властивості пелоїдів. Основні типи лікувальних грязей. Охорона пелоїдів. Пелоїдолікування (грязелікування). Теплолікування.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ КУОРТІВ.

Тема 1. Організація лікування та обслуговування на курортах. Організація лікування та обслуговування на курортах. Санаторно-курортні заклади.

Тема 2. Економічне та фінансове забезпечення організації та функціонування курортів. Економічні заходи забезпечення організації та функціонування курортів. Економічне обґрунтування розвитку курорту, економічна оцінка його природних лікувальних ресурсів та фінансове забезпечення. Приватизація санаторно-курортних закладів.

Тема 3. Санітарна охорона курортів. Мета санітарної охорони курортів та поняття округу санітарної охорони. Порядок встановлення меж та режиму округів і зон санітарної (гірничо-санітарної) охорони курортів. Зони округу санітарної охорони.

Тема 4. Моніторинг і кадастр природних територій курортів. Моніторинг природних територій курортів. Державний кадастр природних територій курортів і природних лікувальних ресурсів України.

Тема 5. Управління у сфері діяльності курортів та їх повноваження. Відповідальність за порушення законодавства про курорти та міжнародне співробітництво. Органи, що здійснюють управління у сфері діяльності курортів та їх повноваження. Відповідальність за порушення законодавства про курорти. Участь України у міжнародному співробітництві.

Тема 6. Порядок забезпечення санаторно-курортними путівками окремих категорій осіб і членів їх сімей.

Тема 7. Охорона громадського порядку в санаторно-курортних та інших зонах відпочинку громадян.

Рекомендована література

Основна і додаткова література

1. Бобкова А.Г. Правовое обеспечение рекреационной деятельности / А.Г. Бобкова. – Донецк : Юго-Восток, 2000.
2. Географічна енциклопедія України : [у 3-х томах]. – К. : УРЕ, 1988–1993.
3. Гудзь П.В. Економічні проблеми розвитку курортно-рекреаційних територій / П.В. Гудзь. – Донецьк : Юго-Восток, 2001.
4. Євдокименко В. Регіональна політика розвитку туризму / В. Євдокименко. – Чернівці : Прут, 1996.
5. Иванов В.В. Генетическая классификация лечебных грязей (пелоидов) СРСР / В.В. Иванов, Г.А. Невраев / Материалы по изучению лечебных грязей, грязевых озер и месторождений. – М. : Недра, 1963. – С. 9–26.
6. Иванов В.В. Каталог грязевых месторождений СРСР / В.В. Иванов, Г.А. Невраев, М.М. Фомичев. – М. : Недра, 1970. – 168 с.
7. Иванов В.В. [Классификация](#) подземных минеральных [вод](#) / В.В. Иванов, Г.А. Невраев. – М., 1964. – 167 с.
8. Кадастр минеральных вод СССР. – М., 1987 р.
9. Курорти України. Минуле та сучасність. Санаторно-курортні заклади ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». – К. : ТАМЕД, 2002.
10. Курортні ресурси України. – К. : ТАМЕД, 1999.
11. Курорты : Энцикл. словарь / [Гл. ред. Е.И. Чазов]. – М. : Сов. энциклопедия, 1988.
12. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг / О.О. Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2002. – С. 358–383.
13. Мацола В.І. Рекреаційно-туристичний комплекс України / В.І. Мацола. – Львів : Калина, 1997. – С. 114–142.
14. Павлов В.І. Рекреаційний комплекс Волині: теорія, практика, перспективи / В.І. Павлов, Л.М. Черчик. – Луцьк : Надстир'я, 1998. – С. 56–75.
15. Правове регулювання туристичної діяльності в Україні : Зб. нормативно-правових актів / [Під заг. ред. В.К. Федорченка]. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 15–25.
16. Проблеми развития предпринимательства в курортно-рекреационном хозяйстве, сферах отечественного иностранного туризма / НАН Украины; Ин-т пробл. рынка и

еколог.-еколог. дослід. – Одеса, 1993.

17. Рекреаційна політика в Карпатському регіоні: принципи формування, шляхи
реалізації / [В. Кравців та ін.]. – Чернівці : Прут, 1995. – 72 с.
18. Санатории, пансионаты, дома отдыха Украины : Справочник-каталог. – К., 1999.
19. Туристичні об'єкти України / [В.М. Лабскір, А.І. Любієв, О.В. Юшко та ін.]. – Харків : НТУ «ХП», 2002.
20. Федорченко В.К. Історія туризму в Україні : Навч. пос. / В.К. Федорченко. – К. : Вища школа, 2002.
21. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія / Н.В. Фоменко. – Івано-Франківськ, 2001.

Наочні посібники, методичні вказівки та інші матеріали

1. Закон України «Про державну екологічну експертизу». – ВВР, 1995. – № 8. – Ст. 54.
2. Закон України «Про жертви нацистських переслідувань». – ВВР, 2000. – № 24. – Ст. 182.
3. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення». – ВВР, 1994. – № 27. – Ст. 218.
4. Закон України «Про курорти». – ВВР, 2000. – № 50. – Ст. 435.
5. Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». – ВВР, 2000. – № 36. – Ст. 299.
6. Закон України «Про міліцію». – ВВР, 1991. – № 4. – Ст. 20.
7. Закон України «Про основи містобудування». – ВВР, 1992. – № 52. – Ст. 683.
8. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні». – ВВР, 1991. – № 21. – Ст. 252.
9. Закон України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб». – ВВР, 1992. – № 29. – Ст. 399.
10. Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». – ВВР, 1992. – № 15. – Ст. 190.
11. Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». – ВВР, 1993. – № 45. – Ст. 425.
12. Закон України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист». – ВВР, 1998. – № 40–41. – Ст. 249.
13. [Основи законодавства України про охорону здоров'я](#). – ВВР,

1993. – № 4. – Ст. 19.
14. Кодекс України про надра. – ВВР, 1994. – № 36. – Ст. 340.
 15. Постанова КМУ «Про затвердження Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ. – 29 липня 1991 р. – № 114.
 16. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку забезпечення санаторно-курортними путівками деяких категорій громадян органами праці та соціального захисту населення». – 22 лютого 2006 р. – № 187.
 17. Постанова КМУ «Про затвердження Положення про організацію оздоровлення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». – 16 травня 2000 р. – № 800.
 18. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку створення і ведення Державного кадастру природних лікувальних ресурсів». – 26 липня 2001 р. – № 872.
 19. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку забезпечення санаторно-курортними путівками до санаторно-курортних закладів військовослужбовців, ветеранів війни, ветеранів військової служби, органів внутрішніх справ та деяких інших категорій осіб і членів їх сімей. – 27 квітня 2011 р. – № 446.
 20. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Інструкції по створенню і веденню Державного кадастру природних лікувальних ресурсів». – 23 вересня 2009 р. – № 687.
 21. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Порядку здійснення медико-біологічної оцінки якості та цінності природних лікувальних ресурсів, визначення методів їх використання». – 02.06.2003. – № 243.
 22. Географічна енциклопедія України : [у 3-х томах]. – К. : УРЕ, 1988–1993.
 23. Иванов В.В. Каталог грязевых месторождений СРСР / В.В. Иванов, Г.А. Невраев, М.М. Фомичев. – М. : Недра, 1970. – 168 с.
 24. Кадастр минеральных вод СССР. – М., 1987 р.
 25. Курорти України. Минуле та сучасність. Санаторно-курортні заклади ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». – К. : ТАМЕД, 2002.
 26. Курорты : Энцикл. словарь / [Гл. ред. Е.И. Чазов]. – М. : Сов. энциклопедия, 1988.

27. Санатории, пансионаты, дома отдыха Украины : Справочник-каталог. – К., 1999.
28. Туристичні об'єкти України / [В.М. Лабскір, А.І. Любієв, О.В. Юшко та ін.]. – Харків : НТУ «ХП», 2002.

Форма підсумкового контролю успішності навчання – залік.

Засоби діагностики успішності навчання.

Діагностика знань студентів здійснюється з допомогою:

- 1) усних опитувань на практичних заняттях;
- 2) письмових контрольних робіт;
- 3) індивідуальних завдань.

**МВЗ.04. ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ПЛАНУВАННЯ КУРОРТІВ
ТА КУРОРТНИХ ЗОН**

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Ковальська Л.В., доцент кафедри туризмознавства та краєзнавства, кандидат географічних наук, доцент.

ВСТУП

Предметом вивчення навчальної дисципліни є структура проектних робіт, раціональне влаштування, експлуатація та охорона курортів та курортних зон.

Міждисциплінарні зв'язки: Дисципліни «Територіальне планування курортів та курортних зон» тісно пов'язана з «Курортною справою», «Курортологія», «Географією курортів світу та України», «Курортним обслуговуванням».

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Курорти та курортні зони України.
2. Основні засади територіального планування курортів та курортних зон.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання дисципліни: формувати у студентів розуміння сутності та особливості проектування курортів та курортних зон, як територій для відпочинку, ознайомити студентів з структурою проектних робіт, сформулювати уявлення про масштаби проектування

курортних зон, необхідність їх раціонального влаштування, експлуатації та охорони..

Основними завданнями вивчення дисципліни «Територіальне планування курортів та курортних зон» – дати знання про стадії планування проекту, основні умови при проектувальних роботах, місце планувальних робіт у влаштуванні малих і великих курортних зон; ознайомити із схемами розселення населення у запроєктованих курортних зонах та курортах, схемами функціонального зонування курортних зон.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати :

- етапи територіального планування курортів
- мережу курортів в Україні
- курортні зони в Україні та в світі
- основи територіального планування курортів
- специфіку територіальної організації господарства території
- моделі розселення населення у запроєктованих курортних зонах
- зонування території курортної зони чи курорту
- базові знання теоретичних засад проектування курортів та курортних зон
- економіко-географічні підходи до формування планувальної основи концепції району
- особливості та проблеми планування курортів і/або курортних зон.

вміти :

- проводити функціональне зонування територій курортних зон та курортів;
- оцінювати можливості територіального проектування і районного планування в сучасних соціально-економічних умовах України
- отримувати загальне уявлення про сукупність проектно-планувальних робіт для курортів і курортних зон
- виділяти границі районів для територіального проектування та районного планування курортних територій
- створювати схеми перспективного розвитку курортних зон

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. КУРОРТИ ТА КУРОРТНІ ЗОНИ УКРАЇНИ

Тема 1. Суть понять курорт, курортна зона. Етапи створення курорту.

Тема 2. Мережа курортів України.

Тема 3. Курортна регіоналізація. Курортні зони України.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ОСНОВНІ ЗАСАДИ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ПЛАНУВАННЯ КУРОРТІВ ТА КУРОРТНИХ ЗОН

Тема 1. Загальні поняття основ територіального планування курортів. Види територіального планування. Цілі та основні завдання територіального проектування.

Тема 2. Загальні питання територіального планування курортів. Інженерна підготовка території. Розташування дорожньої мережі і організація транспортного обслуговування. Використання водних ресурсів. Енерго-, газо-, тепло забезпечення. Розміщення об'єктів культурно-побутового обслуговування. Охорона природи і покращення ландшафту.

Тема 3. Розвиток територіальної структури виробничих сил курорту і/або курортної зони. Комплексна оцінка території. Оцінка населення та трудових ресурсів. Проблеми розвитку інфраструктури курортної зони

Тема 4. Територіальне проектування і курортне планування. Особливості розселення при проведенні деяких видів курортного планування. Розселення населення в курортних зонах. Оптимальна величина курортної зони. Регулювання росту курортів та курортних зон.

Тема 5. Районування території – основа територіального проектування та планування курортів і/або курортних зон. Основні принципи районування. Границі районів. Функціональне зонування території. Схема районного планування. Схеми перспективного розвитку курортів і/або курортних зон

Тема 6. Райони відпочинку. Розвиток туризму та відпочинку. Райони відпочинку – об'єкти територіального проектування і районного планування. Районне планування санаторно-курортних

районів. Основні проблеми районного планування районів відпочинку та їх економіко-географічні аспекти.

Рекомендована література

1. Багацкий Г.Ф. Городские улицы и городское движение / Г.Ф. Багацкий. – К. : Будівельник, 1987. – 320 с.
2. Державні будівельні норми України. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень. ДБН 360-92. – К. : Укрархбудінформ, 1993. – 107 с.
3. Державні будівельні норми України. Планування і забудова сільських поселень. ДБН Б.2.4-1-94. – К. : Укрархбудінформ, 1994. – 94 с.
4. Дідик В.В. Планування міст / В.В. Дідик, А.П. Павлів. – Львів : Львівська політехніка, 2006. – 407 с.
5. Ланцберг Ю.С. Городские площади, улицы и дороги: уч. пособие для вузов / Ю.С. Ланцберг. – М. : Стройиздат, 1983. – 216 с.
6. Лоїк Г.К. Використання земель населених пунктів з основами містобудування / Г.К. Лоїк, І.Г. Тарасюк, Д.І. Солярчук. – Львів : ЛДАУ, 2000. – 58 с.
7. Любарський Р.Є. Проектування міських транспортних систем. – К. : Будівельник, 1984. – 93 с.
8. Панченко Т.Ф. Містобудування / Т.Ф. Панченко. – К. : Укрархбудінформ, 2001. – 192 с.
9. Планування використання земель населених пунктів: формування прибудинкових територій / А.Я. Сохнич, Д.І. Солярчук, І.Г. Тарасюк, Ю.Д. Солярчук. – Львів : Українські технології, 2009. – 96 с.
10. Регулювання використання і забудови територій населених пунктів (зонінг). / Довідник / В. Гусаков, У. Валетта, В. Нудельман, О. Вашкулат. – К., 1996. – 85 с.
11. Солярчук Д.І. Планування використання земель населених пунктів (методичні рекомендації) / Д.І. Солярчук, А.Я. Сохнич, Ю.Д. Солярчук. – Львів : НАУ, 2009. – 36 с.
12. Урбаністика: Навч. посібник / О.С. Безлюбченко, О.В. Завальний. – Харків : ХДАМГ, 2003. – 254 с.

МВЗ.05. ГЕОГРАФІЯ КУРОРТІВ СВІТУ

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Клапчук В.М., завідувач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи, доктор історичних наук, професор.

ВСТУП

Предметом є особливості організації та функціонування курортів світу.

Міждисциплінарні зв'язки:

Економічна географія, географія курортів світу, міжнародна готельна індустрія.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Теоретичні основи курортної справи.
2. Курорти регіонів світу.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – вивчення історії курортної справи у світі, основних типів курортів за континентами.

Завдання: допомогти студентам сприйняти в цілому всю систему курортного господарства світу, усвідомити місце національної курортної індустрії в даній системі, динаміку її розвитку, можливості та перспективи.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- історію курортної справи світу;
- класифікацію курортів;
- основні курорти Європи;
- основні курорти Азії;
- основні курорти і НП Північної Америки;
- основні курорти і НП Південної Америки;
- основні курорти Австралії;
- основні курорти і НП Африки;
- основні туристично-курортні території Антарктиди;
- основні курорти України, США та Росії.

вміти:

– застосовувати набуті знання та уміння у практичній діяльності курортів.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КУОРТНОЇ СПРАВИ

Тема 1. Сучасна уява про курорти. Визначення та поняття. Основні показники класифікації курортів. Історія курортів. Історія курортів Європи. Історія курортів Америки. Історія курортів Японії. Сучасний курорт.

Тема 2. Класифікація курортів. Вимоги до сучасного курорту. Бальнеотерапевтичні курорти. Грязьові курорти. Розвиток кліматотерапії. Класифікація кліматичних курортів. Медико-кліматична характеристика курортів світу.

Тема 3. Кумисолікування. Розвиток кумисолікування. Кумис і його властивості. Вчення про кумис. Склад кумису. Дія кумису. Показання і протипоказання до кумисолікування. Куди поїхати на кумис.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. КУОРТИ РЕГІОНІВ СВІТУ

Тема 1. Презентація курортів Європи.

Тема 2. Презентація курортів Азії.

Тема 3. Презентація курортів Північної Америки.

Тема 4. Презентація курортів Південної Америки.

Тема 5. Презентація курортів Африки.

Тема 6. Презентація курортів Австралії та Антарктиди.

Тема 7. Презентація курортів України.

Тема 8. Презентація курортів США та Росії.

Рекомендована література

Основна і додаткова література

1. Иванов В.В. Генетическая классификация лечебных грязей (пелоидов) сРСР / В.В. Иванов, Г.А. Невраев / Материалы по изучению лечебных грязей, грязевых озер и месторождений. – М. : Недра, 1963. – С. 9–26.
2. Курорти України. Минуле та сучасність. Санаторно-курортні заклади ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». – К. :

ТАМЕД, 2002.

3. Курортні ресурси України. – К. : ТАМЕД, 1999.
4. Курорти : Енцикл. словарь / [Гл. ред. Е.И. Чазов]. – М. : Сов. енциклопедия, 1988.
5. Санатории, пансионаты, дома отдыха Украины : Справочник-каталог. – К., 1999.

Наочні посібники, методичні вказівки та інші матеріали

1. Географічна енциклопедія України : [у 3-х томах]. – К. : УРЕ, 1988–1993.
2. Курорти : Енцикл. словарь / [Гл. ред. Е.И. Чазов]. – М. : Сов. енциклопедия, 1988.
3. Сайти курортів світу: електронні ресурси.

Форма підсумкового контролю успішності навчання –
екзамен.

Засоби діагностики успішності навчання.

Діагностика знань студентів здійснюється з допомогою:

- 1) усних опитувань на практичних заняттях;
- 2) письмових контрольних робіт;
- 3) індивідуальних завдань
- 4) письмового екзамену та усного опитування.

МВС.02. УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМИ ТЕРИТОРІЯМИ

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Ковальська Л.В., доцент кафедри туризмознавства та краєзнавства, кандидат географічних наук, доцент.

ВСТУП

Предметом вивчення навчальної дисципліни є органи, схеми та стратегічні напрями управління санаторно-курортними територіями

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна «Управління санаторно-курортними територіями» тісно пов'язана з дисциплінами «Курортне обслуговування», «Курортна справа», «Курортологія», «Географією курортів світу», «Територіальне планування курортів та курортних зон» та ін.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Державна політика у сфері управління санаторно-курортними територіями.

2. Використання та управління санаторно-курортними територіями.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Управління санаторно-курортними територіями» є формування у студентів необхідних для майбутньої професійної діяльності теоретичних знань про сутність управління санаторно-курортними територіями; ознайомлення студентів з загальним та спеціальним користуванням санаторно-курортними територіями та з державною політикою розвитку санаторно-курортної галузі в Україні; змістом орендних відносин та правовими аспектами управління цими територіями, умовами приватизації санаторно-курортних територій та закладів.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Управління санаторно-курортними територіями» є вивчення основ управлінської справи санаторно-курортними територіями, дати знання про правові форми охорони санаторно-курортних територій; з'ясувати проблеми відповідальності за порушення режиму використання та охорони курортних територій; виокремити та охарактеризувати принципи управління санаторно-курортним закладом тощо.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- основні завдання державної політики розвитку санаторно-курортної галузі в Україні;
- «Концепцію Загальнодержавної програми розвитку санаторно-курортної галузі на період до 2017 року»;
- органи, що здійснюють управління у сфері діяльності курортів та їх повноваження;
- зміст орендних відносин для санаторно-курортних територій;
- правові аспекти управління санаторно-курортними територіями;
- умови приватизації санаторно-курортних закладів;
- правові форми охорони санаторно-курортних територій;
- відповідальність за порушення режиму використання та охорони курортів;
- принципи управління санаторно-курортним комплексом;

- функції управління діяльністю санаторно-курортного комплексу: планування, організація взаємодії, мотивація, контроль.

вміти:

- раціонально використовувати природні території курортів;
- підвищувати якість управління на економічну ефективність санаторно-курортного комплексу
- вибирати стратегію управління санаторно-курортним підприємством
- виділяти фактори та показники, що визначають ефективність управління діяльності в санаторно-курортній сфері
- отримувати загальне уявлення про етапи управління курортними територіями
- створювати схеми структур управління курортами

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМИ ТЕРИТОРІЯМИ

Тема 1. Санаторно-курортна сфера України. Розвиток санаторно-курортної сфери України. Раціональне використання природних територій курортів. Розвиток інфраструктури санаторно-курортної галузі. Фактори, що негативно впливають на розвиток санаторно-курортної сфери в Україні

Тема 2. Державна політика розвитку санаторно-курортної галузі в Україні. Завдання державної політики розвитку санаторно-курортної галузі в Україні. Напрями розвитку санаторно-курортної галузі в Україні. Регулювання санаторно-курортної галузі України. Проект розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми розвитку санаторно-курортної галузі на період до 2017 року".

Тема 3. Управління у сфері діяльності курортів. Органи, що здійснюють управління у сфері діяльності курортів та їх повноваження. Моніторинг і кадастр природних територій курортів

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ВИКОРИСТАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМИ ТЕРИТОРІЯМИ

Тема 1. Використання санаторно-курортних територій. Загальне та спеціальне користування санаторно-курортними

територіями. Зміст орендних відносин для санаторно-курортних територій

Тема 2. Правові форми використання санаторно-курортних територій. Правові аспекти управління санаторно-курортними територіями. Приватизація санаторно-курортних закладів.

Тема 3. Охорона санаторно-курортних територій. Правові форми охорони санаторно-курортних територій. Проблеми відповідальності за порушення режиму використання та охорони курортних, лікувально-оздоровчих зон і курортів. Відповідальність за порушення законодавства про курорти.

Тема 4. Принципи управління санаторно-курортним закладом. Вплив підвищення якості управління на економічну ефективність санаторно-курортного комплексу. Принципи управління санаторно-курортним комплексом. Методи управління санаторно-курортним комплексом. Структура управління. Функції управління діяльністю санаторно-курортного комплексу: планування, організація взаємодії, мотивація, контроль.

Тема 5. Стратегічне управління санаторно-курортним підприємством. Суть стратегічного управління. Продукт санаторно-курортної діяльності. Етапи управління. Перспективи розвитку курорту, нові підходи.

Тема 6. Особливості управління закладами санаторно-курортної сфери. Інноваційна діяльність закладів санаторно-курортної сфери. Фактори та показники, що визначають ефективність управління діяльністю в санаторно-курортній сфері.

Рекомендована література

1. Александрова А.Ю. Международный туризм: учебное пособие / А.Ю. Александрова. – М. : Аспект-Пресс, 2004. – 320 с.
2. Васильева Г.А. Маркетинг: учебник для вузов / Г.А. Васильева. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2002 – 208 с.
3. Ветитнев А.М. Интернет-маркетинг санаторно-курортных услуг / А.М. Ветитнев. – М. : Финансы и статистика, 2007 – 15 с.
4. Ветитнев А.М. Курортное дело / А.М. Ветитнев. – М. : КНОРУС, 2007 – 528 с.
5. Гари А. Введение в маркетинг / А. Гари, Ф. Котлер. – М. : ООО «И.Д. Вильямс, 2007 – 832 с.

6. Джанджугазова Е.А. Маркетинг в индустрии гостеприимства : учебное пособие для студентов высш. учеб. зав. / Е.А. Джанджугазова. – М. : Академия, 2003. – 224 с.
7. Дюсембекова Ж. М. Маркетинговые исследования : Учеб. пособие / Ж.М. Дюсембекова. – Алматы : экономика, 2005. – 174 с.
8. Ендовицкий Д.А. Комплексный анализ и контроль инвестиционной деятельности: методология и практика / Д.А. Ендовицкий. – М. : Финансы и статистика, 2002. – 350 с.
9. Котлер Ф. Основы маркетинга / Ф. Котлер. – М. : Бизнес-книга, 1995 – 702 с.
10. Крюков А.Ф. Управление маркетингом : учеб. пособие / А.Ф. Крюков. – М. : КНОРУС, 2005 – 368 с.
11. Никифорова Е.А. Особенности санаторно-курортных услуг / Е.А. Никифорова // Казахстан на пути к новой модели развития: тенденции, потенциал, императивы роста : Мат. междунар. н.-п. конф. – Алматы, 2001. – Часть 4. – С. 123–131.
12. Соловьев Б.А. Управление маркетингом / Б.А. Соловьев. – М. : ИНФРА-М, 2000. – 231 с.
13. Ткаченко Т.І. Сталій розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу: монографія. / Т.І. Ткаченко. – К. : КНТЕУ, 2006. – 537 с.
14. Щегорцов В.А. Маркетинг : учеб. для вузов / В.А. Щегорцов, В.А. Таран. – М. : ЮНИТИ ДАНА, 2005 – 447 с.

Форма підсумкового контролю успішності навчання – залік

Засоби діагностики успішності навчання:

- Поточний контроль тем та змістових модулів у виглядів тестів.
- Проводяться індивідуальні бесіди.
- Підсумкові роботи пишуться письмово.

МВС.04. КУРОРТНЕ ГОСПОДАРСТВО ГАЛИЧИНИ

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Клапчук В.М., завідувач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи, доктор історичних наук, професор.

ВСТУП

Предметом є особливості функціонування курортних установ Галичини до початку Другої світової війни, історія туристичної і курортної справи.

Міждисциплінарні зв'язки:

Географія курортів світу, організація туризму.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Рекреаційне господарство і відомі курорти Галичини другої половини XIX – першої третини XX ст.
2. Туристична діяльність у Галичині.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – відтворення історії курортної справи Галичини та характеристика лікувальних властивостей бальнеологічних ресурсів краю.

Завдання: ознайомити студентів з історією курортної справи та туристичної діяльності Галичини.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- Історію рекреаційного господарства Галичини другої половини XIX – першої третини XX ст.;
- Курорти Східної та Західної Галичини;
- Історію розвитку рекреації у Галицькій Гуцульщині;
- Туристичну інфраструктуру Галичини;
- Діяльність туристичних товариств у Галичині.

вміти:

- застосовувати теоретичні знання при аналізі історії курортної справи конкретно взятого регіону;
- визначати завдання і перспективи розвитку курортів на місці занехаяних і зруйнованих.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. РЕКРЕАЦІЙНЕ ГОСПОДАРСТВО І ВІДОМІ КУРОРТИ ГАЛИЧИНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX – ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ XX СТ.

Тема 1. Рекреаційне господарство Галичини другої половини XIX – першої третини XX ст. Перші згадки про курорти Галичини. Санаторії Галичини. Гірські притулки Польщі. Типи родовищ мінеральних вод Карпат. Оздоровниці Галичини і Карпат. Лікування груп захворювань на курортах Галичини. Динаміка відвідувачів курортів. Динаміка відвідувачів по регіонах Галичини.

Тема 2. Курорти Східної Галичини. Лікувальний центр у Буркуті. Курорт Делятин. Бальнеологічний курорт Любінь Великий. Бальнеологічний курорт Моршин. Бальнеокурорт «Немирів». Бальнеологічний і кліматичний курорт Трускавець. Курорт Черче.

Тема 3. Курорти Західної Галичини. Купелевий курорт Жегістів. Найвідоміший кліматичний і лижний курорт Галичини Закопане. Бальнеологічний курорт Івоніч. Оздоровчо-купелевий курорт і водолікувальниця державної власності Криниця (Криниця-Здрой). Санаторно-курортна місцевість Рабка. Курорт Риманів. Кліматичний і бальнеологічний курорт Щавниця.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ТУРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ГАЛИЧИНІ.

Тема 1. Розвиток рекреації у Галицькій Гуцульщині.

Тема 2. Туристична інфраструктура. Заклади розміщення та харчування туристів. Транспортне обслуговування туристів. Система розваг.

Тема 3. Туристичні товариства. Розвиток туристично-краєзнавчого руху на українських землях у складі Австро-Угорщини. Участь громадських організацій у туристично-краєзнавчому русі Галичини в міжвоєнний період. Туристична діяльність Польського Товариства Татранського. Діяльність Станіславівського відділу ПТТ. Діяльність громадських туристичних організацій на Гуцульщині.

Рекомендована література

Основна і додаткова література

1. Андрухів О.Л. Західно-українські молодіжні організації / О.Л. Андрухів. – Івано-Франківськ, 1995. – С. 24.
2. Арсенич П. З історії музеїв Галичини / П. Арсенич // Краєзнавчий збірник на пошану Богдана Гаврилів. – Івано-Франківськ : Тіповіт, 2003. – С. 152–155.
3. Гаврилів Б. Галицьке краєзнавство XIX–XX/ Б. Гаврилів. – Коломия : «Вік», 1997. – 168 с.

4. Гаврилів Б.М. Розвиток українського історичного краєзнавства на Прикарпатті (XIX – поч. XX ст.) / Б.М. Гаврилів. – Чернівці, 1996. – С. 52.
5. Грабовецький В. Ілюстрована історія Прикарпаття / В. Грабовецький / [Вид. 2-ге, доп.]. – Івано-Франківськ : Нова зоря, 2004. – Т. III. – 464 с.
6. Дем'ян Г. Іван Вагилевич – історик і народознавець / Г. Дем'ян. – К. : Наукова думка, 1993. – 152 с.
7. Історія Осмолодської пуші / [під. ред. П.Третяка, В.Парпана]. – Львів: НТШ, 1997. – 145 с.
8. Історія України : Навч. посібник / Б.Д. Лановик. – К. : «Знання», 2000. – 395 с.
9. Клапчук В.М. Гуцульщина та гуцули: економіка і народні промисли (друга половина XIX – перша третина XX ст.): монографія / В.М. Клапчук. – Львів; Івано-Франківськ : Фоліант, 2009. – 508 с.
10. Луцький Я. Туристично-краєзнавчий рух на Галичині (1832–1930) / Я. Луцький. – Івано-Франківськ : Плай, 2001. – 150 с.
11. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти): навчальний посібник / О.О.Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2003. – 430 с.
12. Мальська М.П. Основи туристичного бізнесу: навчальний посібник / М.П.Мальська, В.В.Худо, В.І.Цибух. – К. : Центр навчальної літератури, 2004. – 272 с.
13. Менеджмент туристичної індустрії: навчальний посібник / [за ред. проф. І.М. Школи]. – Чернівці, 2003. – 596 с.
14. Устименко Л.М. Історія туризму : Навчальний посібник / Л.М. Устименко, І.Ю. Афанасьєв. – К. : Альтерпрес, 2005. – 320 с.
15. Федорченко В.К. Історія туризму в Україні: Навчальний посібник / В.К.Федорченко, Т.Н. Дворова. – К. : Вища школа, 2002. – 195 с.

Наочні посібники, методичні вказівки та інші матеріали

1. Коломийський музей народного мистецтва Гуцульщини : путівник по музею в місті Коломиї / [О.А. Кратюк, М.С.Михалевська, Г.Г.Пудик, М.П.Сахро]. – Ужгород : Карпати, 1975. – 116 с.
2. Курорты : Энциклопедический словарь / [Гл. ред. Е.И. Чазов]. – М. : Советская энциклопедия, 1983. – 591 с.
3. Паспорт Івано-Франківської області / Обласне управління

- статистики. – Івано-Франківськ, 2001. – С. 185–186.
4. Informator o kategorjach i cenach (patentów) świadectw przemysłowych wedle nowej ustawy dla każdego przedsiębiorstwa we wszystkich miejscowościach / [zestawili K. Wątorski i E. Lityński]. – Warszawa; Lwów : Nakładem Spółki wydawniczej, 1926. – 40 s.
 5. Instrukcja dla samorządowych komisji letniskowo-turystycznych. – Warszawa: Wyd. Związku Powiatów R. P., 1936. – 48 s.
 6. Mały rocznik statystyczny. – Warszawa-Grodno: Zakład Graficzny L. Mejlachowicza, 1938. – 406 s.
 7. Pamiętnik Polskiego Towarzystwa Balneologicznego / [red. Dr Zygmund Wąsowicz]. – Kraków : Nakład i własność PTB, 1914. – T. III. – 328 s.
 8. Polski przewodnik po zdrojowiskach / [zredagował Dr Xawery Gorski]. – Kraków : Nakł. Przeglądu Zdrojowego, 1904. – 254 s.
 9. Przewodnik dla podróżnych : hotele, pensjonaty, uzdrowiska w Polsce. – Warszawa, 1935. – 115 s.
 10. Przewodnik po Polsce. – Warszawa, 1937. – T. II. Polska południowo-wschodnia. – 354 s.
 11. Przewodnik zdrojowo-turystyczny na 1931–32 r. / [Pod red. H. Piotrowskiego]. – Warszawa : Zakład Graficzny B. Padrecki i S-ka z o.o. , 1931. – Wyd. II. – 350 s. + XXXVIII.
 12. Rozwoj turystyki, zdrojowisk i letnisk w Karpatach Polskich (protokół i uchwały Zjazdu odbytego na zaproszenie Ministerstwa Komunikacji w Jaremczu w dniu 8 i 9 czerwca 1934 roku). – Warszawa : Wyd. Ministerstwa Komunikacji, 1935. – 65 s.
 13. Skorowidz Hotelowy Rzeczypospolitej Polskiej : Spis hoteli, pensjonatów, zajazdów, sanatorjów, lecznic i t. d. – Kraków : Nakładem Towarzystwa wydawniczego «Polski Znicz», 1930/1931. – Rocznik 2. – 192 s.

Форма підсумкового контролю успішності навчання – залік.

Засоби діагностики успішності навчання.

Діагностика знань студентів здійснюється з допомогою:

- 1) усних опитувань на практичних заняттях;
- 2) письмових контрольних робіт;
- 3) індивідуальних завдань.

МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Освітньо-професійна програма (варіативна частина) магістра спеціальності 8.14010102 «курортна справа»

Підписано до друку 12.11.2013 року. Формат друку 60x90_{1/16}. Ум.
друк. арк. – 2,25. Замовлення № ____ . Наклад 20 прим.

Друкарня «Фоліант» (СПДФО «Віконська О.В.»),
м. Івано-Франківськ, вул. Старозамкова, 2, тел. (0342) 50-21-65,
e-mail: Foliant.drukarnja@gmail.com,
www.foliant.if.ua
e-mail: Foliant.drukarnja@gmail.com,
www.foliant.if.ua

